

Пето съобщение

Тайната на живеенето на християнския живот, за да бъдем победители— поемането по пътя на хранене и наслаждение с Христос като дървото на живота

Пасажи от Писанията: Бит. 2:9; Откр. 2:7; Йн. 6:57, 63; Ер. 15:16; Пс. 119:15; Езек. 3:1-4

- I. Тайната на живеенето на християнския живот, за да бъдем победители, се състои в това да поемем по пътя на храненето и наслаждението на Христос като дървото на живота. Бог не иска да правим нищо за Него; Неговото единствено желание е да раздава Себе Си в нас като храна за наше наслаждение. Само онези, които поемат по пътя на наслаждението на Христос като дървото на живота, ще бъдат единствените, чиито живот и работа ще пребъдат в Новия Ерусалим—Бит. 2:9; Откр. 2:7.**
- II. Ние можем да се храним с Господ Исус като наша духовна храна за наше духовно наслаждение, приемайки Го като Духа, Който дава живот, хранейки се с Неговите думи на дух и живот чрез всякаква молитва и чрез размишление над Неговите слова—Йн. 6:57, 63; Ер. 15:16 и бележка; Еф. 6:17-18; Пс. 119:15 и бележка; Мт. 4:4; Пс. 119:103:**
- A. Когато се храним с Господ Исус, хранейки се с Неговите думи на дух и живот, ние живеем *поради* Него (Йн. 6:57, 63); ние живеем не *чрез* Христос, а *поради* Христос като наш захранващ елемент и снабдяващ фактор; ние живеем Христос в Неговото възкресение и Го живеем, като се храним с Него (Гал. 2:20; Фил. 1:19-21а).
- B. Когато се храним с Господ Исус чрез ядене на Неговите думи, ние се нуждаем от подобавашо духовно храносмилане—Езек. 3:1-4; Ер. 15:16; Откр. 10:9-10:
1. Ако имаме добро храносмилане, храната ще може свободно да достига до всички части на нашето вътрешно същество. Чрез храненето ние имаме храносмилане, чрез храносмилането—усвояване, а чрез усвояването получаваме практическото нахранване с Христовите богатства в нашето същество—Еф. 3:8, 16-17а.
 2. Лошото храносмилане означава, че Господ, в качеството Си на духовна храна, не може да навлезе в нашите вътрешни части. Когато храната не може да навлезе в нашите вътрешни части, ние изпитваме лошо храносмилане—Евр. 3:12, 15; 4:2.
 3. Трябва да държим цялото си същество, с всички наши вътрешни части, отворено за Господа, за да може духовната храна свободно да се движи в нас. Ако правим това, ще имаме подобавашо храносмилане и усвояване, ще усвояваме Христос като духовна храна и Той ще се превърне в наш съставен елемент за изразяване на Бога—Еф. 3:16-17а; Кол. 3:4, 10-11.
- III. Ние можем да се храним с Него, като вършим волята на Отца и утоляваме глада и жаждата на гладните и жадните и като прославяме Отца на земята чрез живеене на живот на Богочовечи за слава на преминалия през процес Триединен Бог—Мт. 24:45-47; Фил. 1:19-21а:**
- A. „Аз имам да ям храна, за която вие не знаете... Моята храна е да върша волята на Отца, който Ме е пратил, и да извърша Неговото дело“—Йн. 4:32, 34.
- B. „Аз Те прославих на земята: извърших делото, което Ти Ми даде да върша“ (Йн. 17:4). Да прославим Бога, означава да Го изразяваме във всичко (вж. Кол. 1:9-11).
- B. В Своя човешки живот Господ се хранеше с масло (най-богатата благодат) и мед (най-сладката любов), които Му даваха силата винаги да избира волята на Отца—Ис. 7:14-15.
- Г. Ние сме тези, които научаваме Христос като „реалността е в Исус“; думите *реалността е в Исус* обозначават състоянието на живота на Господ Исус, описан в четирите Евангелия—един живот, в който Той прославяше Отца на земята, за да установи образец и пример за Своите вярващи—Еф. 4:20-21:
1. Исус живееше живот, в който Той вършеше всичко в Бога, с Бога и за Бога, за да прославя Бога. Бог беше Неговото живеене и Той беше едно с Бога. Във възкресението Той стана

животворящият Дух, за да може да влезе в нас и да бъде наш живот. Ние се учим от Него (Мт. 11:29) по Неговия пример, не чрез природния си живот, а чрез Него като наш живот във възкресението (Кол. 3:4; 1 Петр. 2:21).

2. Господ Исус никога не вършеше нищо от Себе Си (Йн. 5:19); Той не вършеше собствената Си работа (4:34; 17:4), не говореше собственото Си слово (14:10, 24), не вършеше собствената Си воля (5:30) и не търсеше собствената Си слава (7:18).

3. Да учим Христос, просто означава да се оформяме според Неговия образ, тоест да ставаме съобразни с Неговия образ. Той Самият, в качеството Си на вътрешнообитаващия Дух, закона на Духа на живота, с всичките богатства на Своя живот, възпроизвежда Себе Си в нас—Римл. 8:2, 28-29.

Д. В Исая 43:7 се казва: „Всеки, който се нарича с името Ми, / когото създадох за славата Си, когото сътворих, да, и го направих“. Най-висшето служение, което можем да отдадем на Бога, е да изразяваме Неговата слава—2 Кор. 3:18; Римл. 9:23.

Е. В 1 Коринтяни 6:20 се казва: „Вие бяхте купени с цена, затова прославете Бога с телата си“; това означава да позволяваме на Бога да обитава в нас (1 Йн. 4:13), да заема и да напоява тялото ни и да изразява Себе Си чрез нашето тяло като Свой храм (1 Кор. 6:19). В 1 Коринтяни 10:31 се казва: „И така, ядете ли, пиете ли, или вършите нещо друго, всичко вършете за Божиата слава“.

IV. Можем да се храним с Него, като се свързваме с правилните хора—Лев. 11:1-3, 9, 13, 21:

А. Да се храним, означава да се свързваме с неща извън себе си и да ги приемаме в себе си, за да могат те в крайна сметка да се превърнат в наша вътрешна конституция и градивен състав. Всички животни в 11-та глава на Левит символизират различните видове хора, а храненето символизира нашето контактуване с хората (Деян. 10:96-14, 27-29). За да могат Божиите хора да живеят свят живот, който святият Бог изисква, те са длъжни да внимават с какви хора общуват (Лев. 11:46-47; 1 Кор. 15:33; 2 Кор. 6:14-18; 2 Тим. 2:22).

Б. Животните с раздвоено копито, които преживят (Лев. 11:3; вж. стих. 4-8, 26-28), символизират хората, които проявяват проникателност в действията си (Фил. 1:9-10) и приемат Божието слово с много размишления (Пс. 119:15).

В. Водните животни, които имат перки и люспи, символизират хората, които могат да се движат и да действат свободно в света и същевременно да се противопоставят на неговото влияние (перките помагат на рибите да се движат, да действат във водата според волята си, а люспите защитават и предпазват от осоляване рибите, живеещи в морето)—Лев. 11:9.

Г. Птиците, които имат крила за летене и ядат семената на живота като свое жизнено снабдяване, символизират хората, които могат да живеят и да се движат в живот, намиращ се далече и високо над света, и които приемат нещата на живота като свое животноснабдяване—13-ти стих.

Д. Насекомите, които имат крила и пицляли над краката си за скачане по земята, символизират хората, които могат да живеят и да се движат в живот, намиращ се над света, и могат да се опазят от света—стих. 21-22.

V. Ние можем да се храним с Него, като пируваме с Него в събранията на почвата на единството:

А. Израилтяните можеха да се наслаждават на продукцията на добрата земя по два начина: обичайният, личен начин беше да ѝ се наслаждават като на обикновен дял през цялото време, на всяко място и с всекиго (Втзк. 12:15); специалният, корпоративен начин беше да се наслаждават на най-добрия дял, на първите плодове, заедно с всички израилтяните на установите празници, на единственото избрано от Бога място (стих. 5-7, 17-18).

Б. По същия начин наслаждението на Христос от страна на новозаветните вярващи се състои от два аспекта: обикновеният, личен аспект на наслаждаване на Христос по всяко време и на всяко място, и специалният, корпоративен аспект на наслаждаване на най-добрия дял от Христос в събранията на подобаващия църковен живот на уникалната почва на единството, на мястото, избрано от Бога.

VI. Бог искаше да даде Себе Си на човека като дървото на живота, на което човекът да се наслаждава; да разберем, че Бог иска да Му се наслаждаваме и че Той не иска да вършим нищо за Него, означава да разберем, че християнският живот е свързан с наслаждението на Христос като дървото на живота. Ако променим възгледите си и видим тези две неща, ще можем лесно да живеем живот на наслаждение на Бога.